

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 5. Ioannis querela in vteri angustijs Ad Matrem Svam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

En, rediuiua dies rosco præluce Eoo,
 Et pueri pulchri lucet ab ore salus.
 Si sol tam celeres agili rapit orbe quadrigas:
 Lentus ego seris lucifer ibo rotis?
 Ibo celer, celer ibo. sequar pede præpete. pulchrum
 Si Deo: it cursum; quid reses vmbra moror?
 Cur ego tarda traham nonæ fastidia lunæ;
 Sol vbi sub grauida Virgine pulcher adest?
 (a) *Deus Deo: Platonis dictum à Dieu, id est*
errere.

Elegia 5.

Ioannis querela in vteri angustijs

AD MATREM SVAM.

Figit & vrit amor volucri præcordia telo;
 Et tacitæ carpunt viscera nostra faces.
 Et genitrix me dura specu secludit opaco.
 Dum properat certam pulso frater opem?
 Quam gnato non æqua parens! grauis orsa catene
 Texit; at intextas pes secat iste moras.
 I mora. magnanimum vis nulla retardat Amorem.
 Ferrea victor ouans claustra refringit amor.
 Victor iò perumpo viam, puer ipse puello
 Suggester alternam, quæ iubet ire, manum.
 Hoc duce, perfringens tot vincta repagula nodis,
 Ocyus inuadam pulchra per ausa viam.
 Obuia tum victor dabo mille suauia Christo.
 Osculaque alterno pignore mille legam.
 Purpureo ah! rursus laqueo me innectit & angit,
 Bis rea facta parens, quæ dare debet opem.
 Vt quid adhuc luctor lunæ cum cornibus? ibo.
 Ibo celer Christo (sol meus ille) frui,
 Auricomum ceu caltha sequi comes aurea Solem
 Gestit: Et ipse pari te puer arte sequar.
 Anne tam iustis (quid tardas inuida?) votis.
 Non bene maturas, quod male cessat opus.

P iij

Ergo

Ergo negas gnato; flori quod verna dat Eos?
Præ gnato pretium flos tibi maius erit?

Elegia 6.

Toto corporis gestu Deum loquitur Ioannes.

O quam spes tenere blanditur amica puello,
Omne ceu certo, nec tamen vlla litat!
Nescio quæ medio lux emicat obuta nimbo;
Spes erat, elusit spem maleuada fides,
Me tener argutis IESVS adspirat ocellis,
Ac me pæne manu tangit, & vrit amor.
Iamque meo prælustre iubar promittit honori,
Sol micat, orba tamen solis imago queror.
Heu! ego vel medio caligo sole salutis.
Cerne, meum pernox obsidet umbra capit,
Vincla piros quid adhuc tardant agnata labores,
Et tero stans vitæ limine, mortis iter?
Ergone sic viuo mater mihi versa sepulcro est?
Quæ mihi de lethi compede vita fluet?
Qui piceam cæco depellat pectore nubem,
Abrumpatque moras, hei mihi! nullus erit?
Nullus erit? nullus? supplex imploro Tonantem;
Arque preces vinclis implico mille meis.
Sed nusquam radius superâ fellacet ab aulâ,
Nubila candenti qui fecerit arra face.
Quid tandem? laceris spes degener ingemet alis,
Nec potis vlla grauis vincere cura moras?
Discolor etia nouas iam cura recurrit in artes,
Vis si nulla iuuat; fraudibus vsus erit.
Ergo perenne canam, qui Vox eo præuia Verbo,
Quid? loquar hoc verbum, nescius ipse loqui?
Sic tamen aggrediar primæui munus honoris,
Anteuolans tardos quos trahit hora dies.
Sit breue quid corpus; sed vox immensa per orbem
Ampliat innumeros ad mea plectra sonos,

Vi tonat